

N. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαστείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλ : ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν *Λαρ. Ἀνρίον*. — Βασβολὸδ Κρεστόδσκη : ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Ἀγ. Γ. Κωνσταντινίδου. — *Fernan Caballero* : ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ, Ἰσπανικὸν διήγημα. — Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου : ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΑ, διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Ε' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ΣΤ' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐγκαίρως, ἵνα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀποσταλῆσομένης ἀποδείξεώς των συμμετάσχωσι τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ ΔΡ. 264,

ὅπερ χάριν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἀπὸ 1^{ης} Ὀκτωβρίου ἐγγραφέντων ἢ ἐγγραφομένων κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν συνεστήθη.

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. ἀνταποκριταὶ ἡμῶν νὰ κανονίσωσι τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ λήξαντος Ε' ἔτους, ἀποστείλωσι δ' αὐτοὺς μετὰ τοῦ ἀντιτίμου ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια]

ΙΓ'

Ὁ Πλεμὸν μένων ἐν Τουλόνι, ἄφησε πρότερον νὰ παρέλθῃ μία ἐβδομάς πρὶν παρουσιασθῇ πρὸς τὴν κυρίαν Διλλιέρ.

Ἀλλ' ἡ ἐβδομάς ὑπῆρξε δι' αὐτὸν πρόξενος μυρίων ἀλγηδόνων. Ἀδυσωπήτως, ἀνηλεῶς οἱ τινές, οἱ πληθυντικῶς οὕτως ἐκφερόμενοι ἄγνωνστοι συκοφάνται, οἱ τερπόμενοι εἰς τὴν καταστροφὴν παντὸς κα-

λοῦ, ἐνεστάλαξαν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ σταγὸνα πρὸς σταγὸνα τὸ πικρὸν ποτὸν τῆς ἀπογορευτέσεως. Οὐδενὸς λόγου, οὐδενὸς ψεύδους ἐφείσθησαν· διέδωσαν πανταχοῦ, μεγαλοποιῶντες τὰ ἐλάχιστα τῶν γεγονότων, τὰς τυχαίας ἀπερίσκεψίας ἢ ἀπρεπείας τῆς Λευκῆς· ἐσχολίασαν δαψιλῶς τὰς σχέσεις αὐτῆς μετὰ τοῦ Λεοπόλδου Γκιδαλ. Προσβεβλημένος ἐν τῇ ἀξιοπρεπείᾳ τοῦ καὶ τετραυματισμένος ἐν τῷ ἔρωτί τοῦ ὁ ὑποπλοίαρχος ἠθέλησε νὰ θέσῃ ὀριστικὸν τέρμα εἰς τὴν ἀμφιβολίαν καὶ εἰς τὴν ἀπιστίαν. Δι' ἐπιστολῆς βραχυτάτης εἰδοποίησε τὰς κυρίας Διλλιέρ περὶ τῆς προσεχοῦς εἰς Κάννας ἐπισκέψεώς του. Τὸν ἀνέμενον.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἄοριστος πληθυντικὸς ἀριθμὸς εἶχεν ἓν ὄνομα· ἐλέγετο Λεοπόλδος Γκιδαλ.

Ὁ ἀκόλουθος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν κατέβαλλε τὴν τελευταίαν του προσπάθειαν. Ἐπεδίωκε νὰ προκαλέσῃ μίαν κρίσιν, νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ρῆξιν, καὶ εἰς τὸ τέλος νὰ ἐπιβληθῇ αὐτὸς ὡς σύζυγος εἰς τὴν Λευκὴν.

Ὁ Φριδερίκος ἐγένετο δεκτὸς λίαν φιλοφρόνως παρὰ τῆς κυρίας Διλλιέρ. Ὁ νέος ἐνόησεν ἀμέσως ὅτι ἡ λίαν ἀσθενὴς τὸν χαρακτήρα μήτηρ δὲν εἶχεν ἐχθρικός, οὐδὲν κἂν δυσμενεῖς κατ' αὐτοῦ διαθέσεις. Τὸν θεώρει ἀκόμη ὡς μέλλοντα γαμβρόν της, ὡς τὸν μνηστῆρα τῆς θυγατρὸς της.

Ἡ Λευκὴ πρὸς στιγμὴν συνεταράχθη· ἐν τούτοις προσῆλθε γαλήνιος καὶ μειδιῶσα. Ὅτε ὁ Φριδερίκος τὴν εἶδεν ἐν πάσῃ τῇ αὐξούσῃ ὀσημέρᾳ ἀγλῇ τῆς ἐξαίσιου καλλονῆς της, ὁ Φριδερίκος ἠσθάνθη ἐαυτὸν ὀλιγοψυχοῦντα. Θὰ εἶχεν ἄρα γε τὸ θάρρος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἣν μετέβη ἐπιζητῶν; Ἐβίασε τὸν ἐαυτὸν τοῦ ὅπως φανῇ ἀτάραχος. Τὸ τοιοῦτο εἶνε πάντοτε σφάλμα. Ὅσακις τις προδιατίθεται, ὅπως ὑποστῇ σφοδρὰς ἐντυπώσεις, χάνει πᾶσαν ὀξυδερκειαν καὶ δὲν διατηρεῖ μέτρον οὐδ' εἰς τὴν κρίσιν, οὐδ' εἰς τοὺς λόγους.

Τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη εἰς τὸν Πλεμὸν.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἐρεθισθεὶς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Λεοπόλδου Γκιδαλ, ἀδιακόπως ἱσταμένου περὶ τὴν Λευκὴν, δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ τὴν δυσαρέσκειάν του. Πρὸς στιγμὴν ἡ νεῖς ἐφοβήθη ὅτε εἶδε τὸ ὀργίλον βλέμμα, ὅπερ ὁ νέος ἐξηκόντισε κατὰ τοῦ ὀχληροῦ ἐκείνου. Βεβαίως δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Γκιδαλ δὲν ἔκρινε φρόνιμον νὰ ἐξωθήσῃ ἀμέσως εἰς τὸ ἔπακρον τὴν συνεχομένην ταύτην ὀργήν, διότι ἔσπευσε ν' ἀπομακρυνθῇ, ἐφ' ὅσον χρόνικὸν διάστημα ἀπηρτεῖτο διὰ τὴν μεταξὺ τῆς δεσποινίδος Διλλιέρ καὶ τοῦ μνηστῆρός της συνέντευξιν.

Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἡ συνέντευξις αὕτη ἀπέβη ὀδυνηρά.

Ἡ Λευκὴ προσεποιήθη φαιδρότητα.

— Μοῦ φαίνεται πολὺ νευροπαθὴς, εἶπεν. Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃς ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνάντησίν μας, μετὰ τρεῖς μῆνας, δὲν μοῦ δεικνύεις ὑπερβολικόν ... ζῆλον!

— Κατὰ τὴν πρώτην μας συνάντησιν, δεσποινίς!... Εἴσαθε βεβαίᾳ ὅτι αὕτη δὲν θὰ εἶνε καὶ ἡ τελευταία;

Διὰ μίαν ἡ κρίσις καθίστατο ὀξεῖα. Ἀναμφιβόλως ἡ Λευκὴ ἀνέμενε ν' ἀκούσῃ δριμεῖς λόγους, ὅχι ὅμως καὶ τὴν δήλωσιν ταύτην τὴν σαφὴ καὶ ἀκριβῆ, τὴν ἀπότομον ἐν τῇ περιεκτικότητι αὐτῆς. Ἐρρίγησε καὶ κατέστη ὠχροτάτη. Πλὴν καὶ παρ' αὕτῃ ἡ ὑπερφηάνεια, καίπερ ἀλλοία τῆς τοῦ Φριδερίκου, δὲν ἦτο ὅμως μικροτέρα.

— Ἀ! εἶπε μετὰ φωνῆς τρεμούσης ἐξ ὀδύνης ἅμα καὶ ταπεινώσεως, με τοιαύτας προσθέσεις ἤλθετε εἰς Κάννας, κύριε; Τὸ «κύριε» αὐτό, ὡς ἀπηγγέλη εἶχε κατὰ τὴν ἀλγεινὴν.

— Δεσποινίς, ἀπήντησεν ὁ νέος, περισσότερο ἀτάραχος, ἤλθα ἐδῶ μὲ μίαν μόνον πρόθεσιν, νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἂν τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐδώσατε πρὶν τινων μηνῶν αὐθορμήτως, ἐξακολουθεῖτε νὰ τὴν θεωρεῖτε ὡς σοβαράν. Ἦλθα διὰ νὰ ἐξομαλύνω τὴν θέσιν σας καὶ ὅπως μὴ χρονотριβήσω ἐπὶ πλέον εἰς θλιβεράς ἐξη-